

[Ole Vig Jensen]

lærere til at mødes og drøfte de fælles interesser, de måtte have både i forhold til den enkelte elev og i forhold til skolen.

Specielt har jeg bemærket, at man også ønsker at dele faget dansk i overbygningen. I den forbindelse siger man, at man selvfølgelig skal sikre, at alle får tilegnet sig de nødvendige kundskaber i skrivning og læsning. Det er udmærket. Først derefter får man lejlighed til at møde litteraturen, siger man videre. Jeg vil gerne sige, at det synes jeg bestemt er synd. Jeg mener i øvrigt også, at det er udtryk for en lidt forældet tankegang, for det er formentlig sådan i den moderne skole, at det skriftlige arbejde og læseopgaverne knytter sig meget til litteraturen, det går op i en højere enhed som noget overordentlig værdifuldt. Jeg tror, der er mange elever, som har vanskeligt ved at læse, der netop på den måde også har en chance for at møde litteraturen.

Fra det radikale venstre mener vi altså ikke, at der er mulighed for at medvirke til gennemførelsen af det konservative forslag. Specielt omkring prøverne – det har vi sagt tidligere, men jeg skal gerne gentage det – skal vi have gjort de erfaringer, der er nødvendige, i endnu en periode for at kunne træffe beslutning, men vi er indstillet på gerne at ville drøfte det spørgsmål igennem, for det er ikke givet, at det virker helt tilfredsstillende under de nuværende forhold.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg vil gerne sige til hr. Bertel Haarder lige før afrejsen til Sønderjylland, at jeg også lyttede meget interesseret til hr. Bertel Haarders udtalelser, og jeg er faktisk i samme situation som hr. Ingolf Knudsen, at jeg ærgrede mig dybt over, hvor mange gange jeg totalt har misforstået tidligere snak om skoleloven med venstres ordfører. Men vi må erkende herinde i det politiske arbejde, at en ordfører kan bringes i en situation på grund af politiske bindinger, som kan være fuldt legale, hvor man må finde en grimasse, der kan passe.

Fru Helle Degn antyder, at forslaget formål kunne være at splitte forligspartierne ad. Jeg går ud fra som en selvfølge, at man i det konservative folkeparti er fuldstændig klar over, at forligspartiernes holdning til folkeskoleloven er baseret på det enkelte partis

holdning til loven uden skelen til andre partiers holdning til vedkommende parti eller til folkeskoleloven.

På den baggrund vil jeg gerne citere et par uddrag af den skriftlige fremsættelsestale:

»Det er lovforslagets formål gennem ændringer i den nugældende folkeskolelovs bestemmelser at forbedre skolen væsentligt uden at skabe så store ændringer, at elever, forældre og lærere kommer til at lide under den uro, der følger hurtige og grundlæggende ændringer i folkeskolen.«

Jeg finder, at det er et godt formål. Der skal ikke herske tvivl om kristeligt folkepartis positive vilje til at medvirke til at forbedre skolen. Spørgsmålet er så, om det er nødvendigt med væsentlige ændringer af den nugældende folkeskolelov, sådan som det hedder i bemærkningerne til forslaget. For tre år siden havde forslagsstillerne jo rig mulighed for at medvirke til udformningen af den nugældende folkeskolelov, sådan at væsentlige ændringer for at forbedre loven i dag ikke havde været så aktuelle. Men da ønskede man ikke fra forslagsstillernes side at tage det nødvendige medansvar. Kristeligt folkeparti tog medansvar for folkeskoleloven, og det gjorde vi bl. a. for at forhindre den lemlestelse af kristendomsundervisningen, der i lovforslaget var lagt op til. Det lykkedes, men kun delvis.

Vi stillede f. eks. ændringsforslag om, at kristendomsundervisningen i folkeskolen skulle være i overensstemmelse med folkekirkens evangelisk-lutherske lære. Det er med ganske samme ordvalg, forslagsstillerne nu har fremsat forslaget om ændring af folkeskolelovens § 2, stk. 2. Det er normalt, at en lov får lov at virke et stykke tid, indtil man kan bedømme dens virkning, inden man eventuelt skrider til ændring af loven. Men er der begået fejl, eller er der mangler ved en lov, er det folkettinget, der først og fremmest må have forpligtelsen til at rette disse fejl og disse mangler. Kristeligt folkeparti har ved at tage medansvar for folkeskoleloven ikke fraskrevet sig retten til at kæmpe for at rette de fejl og de mangler, der efter vor mening er i den nye skolelov – og der er både fejl og mangler.

En af fejlene var det alt for lille ugentlige timetal på 30 til de ældste elever. Dette blev rettet på initiativ af skolelovsforligspartierne